

Η HTML και το Internet

Κάθε σελίδα που εμφανίζεται στο Internet είναι ένα αρχείο γραμμένο με τη γλώσσα **HTML** (*HyperText Markup Language*, Γλώσσα Χαρακτηρισμού Υπερ-Κειμένου), που περιλαμβάνει το κείμενο της σελίδας, τη δομή της και τους συνδέσμους προς άλλα έγγραφα, εικόνες ή άλλα μέσα.

Ο φυλλομετρητής (Web browser) παίρνει τις πληροφορίες από τον Web server, τις μορφοποιεί και τις εμφανίζει κατάλληλα για το σύστημά μας. Διαφορετικά προγράμματα φυλλομετρητή μπορεί να μορφοποιούν και να εμφανίζουν το ίδιο αρχείο με διαφορετικό τρόπο, ανάλογα με τις δυνατότητες του συστήματος στο οποίο τρέχουν και τις επιλογές διαμόρφωσης του προγράμματος του φυλλομετρητή.

Μια **Web σελίδα** ή **ιστοσελίδα** (*Web page*) είναι ένα μεμονωμένο στοιχείο μιας παρουσίασης για το Web και περιέχεται σ' ένα αρχείο στον δίσκο, το οποίο ανακτάται από έναν Web server και μορφοποιείται μέσω ενός φυλλομετρητή.

Η **αρχική σελίδα** (*home page*) είναι η πρώτη ή κορυφαία σελίδα μιας παρουσίασης για το Web, είναι δηλαδή το σημείο εισόδου ή εκκίνησης για τις υπόλοιπες σελίδες της παρουσίασης και η πρώτη σελίδα που θα συναντήσουν οι αναγνώστες της παρουσίασής μας. Η αρχική σελίδα περιέχει συνήθως μια σύνοψη του περιεχομένου της παρουσίασης με τη μορφή ενός πίνακα περιεχομένων ή μιας ομάδας εικονιδίων.

Τι Είναι η HTML

Η **HTML** είναι το ακρωνύμιο των λέξεων *HyperText Markup Language*, δηλ. Γλώσσα Χαρακτηρισμού Υπερ-Κειμένου και βασίζεται στη γλώσσα **SGML**, *Standard Generalized Markup Language*, που είναι ένα πολύ μεγαλύτερο σύστημα επεξεργασίας εγγράφων.

Η HTML ορίζει ένα σύνολο κοινών στυλ για τις Web σελίδες, όπως τίτλοι (titles), επικεφαλίδες (headings), παράγραφοι (paragraphs), λίστες (lists) και πίνακες (tables). Ορίζει επίσης στυλ χαρακτήρων, όπως η έντονη γραφή (boldface) και οι ενότητες κώδικα.

Κάθε στοιχείο έχει ένα όνομα και περιέχεται μέσα στα σύμβολα <>, που αποκαλούνται **tags** (ετικέτες). Όταν γράφουμε μια Web σελίδα με την HTML, στην ουσία δίνουμε τίτλους στα διάφορα στοιχεία της σελίδας μ' αυτά τα tags.

Οι φυλλομετρητές, μαζί με τη δυνατότητά τους να ανακτούν σελίδες από το Web, λειτουργούν επίσης και σαν μορφοποιητές για την HTML. Όταν διαβάζουμε μια σελίδα γραμμένη με την HTML σ' έναν φυλλομετρητή, ο φυλλομετρητής διαβάζει (διερμηνεύει) τα tags της HTML και μορφοποιεί το κείμενο και τις εικόνες στην οθόνη.

Διαφορετικοί φυλλομετρητές, οι οποίοι τρέχουν σε διαφορετικούς υπολογιστές, μπορεί να αντιστοιχίζουν διαφορετικά στυλ σε κάθε στοιχείο μιας σελίδας. Αυτό σημαίνει ότι οι σελίδες που δημιουργούμε με την HTML μπορεί να δείχνουν εντελώς διαφορετικές από σύστημα σε σύστημα και από φυλλομετρητή σε φυλλομετρητή. Δηλαδή, οι πραγματικές πληροφορίες και οι σύνδεσμοι που περιέχουν οι σελίδες μας θα είναι πάντα εκεί, αλλά η εμφάνιση των σελίδων στην οθόνη θα είναι διαφορετική.

Η Δομή μιας HTML Σελίδας

Οι σελίδες που γράφουμε με την HTML είναι απλά αρχεία κειμένου σε μορφή ASCII, που σημαίνει ότι δεν περιέχουν πληροφορίες για κάποιο λειτουργικό σύστημα ή πρόγραμμα, αλλά μπορούν να διαβαστούν από οποιονδήποτε συντάκτη υποστηρίζει απλό κείμενο.

Τα αρχεία της HTML περιέχουν τα ακόλουθα :

- Το κείμενο της σελίδας.

- Τα tags της HTML, τα οποία υποδεικνύουν τα στοιχεία, τη δομή και τη μορφοποίηση των σελίδων, καθώς επίσης και τους συνδέσμους υπερ-κειμένου προς άλλες σελίδες ή προς αρχεία άλλων μορφών (πολυμέσα).

Τα περισσότερα tags της HTML έχουν την εξής μορφή :

<ΌνομαTag> επηρεαζόμενο κείμενο </ΌνομαTag>

Τα tags της HTML έχουν γενικά ένα tag αρχής και ένα tag τέλους ή ένα tag ανοίγματος και ένα tag κλεισίματος, τα οποία περικλείουν το κείμενο που επηρεάζουν. Το tag αρχής ενεργοποιεί μια λειτουργία ή ένα χαρακτηριστικό, όπως είναι για παράδειγμα η έντονη γραφή, ενώ το tag τέλους την απενεργοποιεί. Τα tags τέλους έχουν το ίδιο όνομα με τα tags αρχής, αλλά με πρόθεμα τον χαρακτήρα /.

Δεν αποτελούν ζευγάρι όλα τα tags της HTML, καθώς ορισμένα είναι "μονομελή", ενώ άλλα περιέχουν επιπλέον πληροφορίες και κείμενο μέσα στα σύμβολα <>. Ακόμη, όλα τα tags της HTML δεν κάνουν διάκριση μεταξύ κεφαλαίων και πεζών γραμμάτων, δηλ. μπορούμε να τα γράφουμε είτε με κεφαλαίους είτε με πεζούς χαρακτήρες είτε με οποιονδήποτε συνδυασμό τους. Συνήθως τα γράφουμε κεφαλαία για να μπορούμε να τα ξεχωρίζουμε ευκολότερα από το κείμενο της σελίδας.

Τα αρχεία της HTML πρέπει να τα γράφουμε σε συντάκτες κειμένων, δηλ. προγράμματα που μπορούν να αποθηκεύσουν αρχεία κειμένου σε μορφή ASCII. Τέτοια προγράμματα είναι τα Notepad, Wordpad και Write των Windows, το Edit του DOS και τα vi, emacs και pico του UNIX.

Το όνομα του αρχείου θα πρέπει να έχει επέκταση **.html** ή **.htm** σε συστήματα DOS ή Windows που επιτρέπουν επεκτάσεις μόνο τριών χαρακτήρων.

Η HTML χρησιμοποιεί τρία tags για την περιγραφή της συνολικής δομής μιας σελίδας, τα οποία παρέχουν ορισμένες απλές πληροφορίες κεφαλίδας. Αυτά τα tags προσδιορίζουν τη σελίδα μας στους φυλλομετρητές και παρέχουν επίσης απλές πληροφορίες για τη σελίδα, όπως τον τίτλο ή τον συγγραφέα της, πριν από τη φόρτωση ολόκληρης της σελίδας.

Το Tag <HTML>

Το πρώτο tag που ελέγχει τη δομή μιας σελίδας που είναι γραμμένη σε κώδικα HTML είναι το **<HTML>**, που υποδεικνύει ότι το περιεχόμενο του αρχείου περιέχει κώδικα γραμμένο στη γλώσσα HTML. Όλο το κείμενο και οι εντολές μέσα σε μια HTML σελίδα θα πρέπει να τοποθετούνται ανάμεσα στα tags αρχής και τέλους <HTML>, ως εξής :

<HTML>

... κείμενο σελίδας ...

</HTML>

Το Tag <HEAD>

Το tag **<HEAD>** προσδιορίζει ότι οι γραμμές που περιέχονται ανάμεσα στην αρχή και στο τέλος του είναι ο πρόλογος για το υπόλοιπο του αρχείου. Στην ενότητα αυτή δεν τοποθετούμε ποτέ κείμενο, αλλά συνήθως μόνο τον τίτλο της σελίδας.

<HTML>

<HEAD>

<TITLE> Εδώ είναι ο τίτλος </TITLE>

</HEAD>

...

</HTML>

Το Tag <BODY>

Το υπόλοιπο της HTML σελίδας, δηλ. όλο το κείμενο και οποιοδήποτε άλλο περιεχόμενο, όπως σύνδεσμοι, εικόνες κ.ά., περικλείεται μέσα σ' ένα tag <BODY>. Η δομή της σελίδας δείχνει τώρα ως εξής :

<HTML>

<HEAD>

<TITLE> Εδώ είναι ο τίτλος </TITLE>

</HEAD>

<BODY>

... κυρίως κείμενο ...

</BODY>

</HTML>

Όλα τα tags της HTML σχηματίζουν ξεχωριστές, ένθετες ενότητες κειμένου και θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί ώστε να μην υπάρχει επικάλυψη μεταξύ των tags. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να κλείνουμε κάθε tag που ανοίγουμε, εκτός κι αν είναι μονομερές, και ακόμη όταν κλείνουμε ένα tag, κλείνουμε το πιο πρόσφατο tag που ανοίξαμε.

Το Tag <TITLE>

Κάθε HTML σελίδα χρειάζεται έναν τίτλο, ο οποίος θα υποδεικνύει το περιεχόμενό της και αυτό γίνεται με το tag <TITLE>. Ο τίτλος περιγράφει το περιεχόμενο και τον σκοπό μιας σελίδας και εμφανίζεται στη γραμμή τίτλου των δημοφιλέστερων φυλλομετρητών.

Τα tags <TITLE> τοποθετούνται πάντα μέσα στο ζευγάρι των tags <HEAD>, ως εξής :

<HTML>

<HEAD>

<TITLE> Παρουσίαση της Ξύρινας </TITLE>

</HEAD>

<BODY>

... κυρίως κείμενο ...

</BODY>

</HTML>

Τα Tags Επικεφαλίδων

Οι **επικεφαλίδες** (*headings*) χρησιμοποιούνται για τον διαχωρισμό των ενοτήτων κειμένου, ακριβώς όπως και σ' ένα βιβλίο. Η HTML ορίζει 6 επίπεδα επικεφαλίδων, που τα tags τους έχουν την εξής μορφή :

<H1> Η Ιστορία της Ξλώρινας </H1>

Οι αριθμοί υποδεικνύουν το επίπεδο επικεφαλίδας (H1 έως H6). Οι επικεφαλίδες δεν αριθμούνται όταν εμφανίζονται στην οθόνη, αλλά έχουν ένα χαρακτηριστικό που τις ξεχωρίζει από το κανονικό κείμενο, όπως μεγαλύτερο μέγεθος ή εντονότερο κείμενο ή υπογράμμιση. Καθώς πηγαίνουμε από το H1 στο H6, ελαττώνεται το μέγεθος του κειμένου της επικεφαλίδας στην οθόνη.

Οι επικεφαλίδες είναι σαν τα στοιχεία μιας διάρθρωσης και ένα καλό παράδειγμα χρήσης επικεφαλίδων σε μια σελίδα HTML είναι το παρακάτω :

<H1> Η Πόλη της Ξλώρινας </H1>

<H2> Γενικά για τη Ξλώρινα </H2>

<H2> Η Ιστορία της Ξλώρινας </H2>

<H3> Η Ξλώρινα στην Προϊστορική Περίοδο </H3>

<H3> Η Ξλώρινα από την Αρχαιότητα ως την Απελευθέρωση </H3>

<H4> Η Νεώτερη Ιστορία της Ξλώρινας </H4>

<H5> Ο Μακεδονικός Αγώνας </H5>

<H6> Ο Καπετάν Κώπτας </H6>

Τα Tags Παραγράφων

Τα tags παραγράφων είναι τα **<P>** και **</P>** και η αλλαγή παραγράφου σημαίνει το ξεκίνημα μιας νέας γραμμής και μια επιπλέον κατακόρυφη απόσταση από παράγραφο σε παράγραφο. Το tag **</P>** είναι προαιρετικό.

<P> Πολιτιστικοί Σύλλογοι της Πόλης της Ξλώρινας </P>

Οι Λίστες (Lists)

Η HTML υποστηρίζει τα εξής πέντε είδη λιστών :

- **Αριθμημένες λίστες**, που χρησιμοποιούν αριθμούς για τα στοιχεία τους.
- **Λίστες κουκκίδων**, που χρησιμοποιούν μια κουκκίδα για κάθε στοιχείο.
- **Λίστες γλωσσαρίου**, όπου κάθε στοιχείο της λίστας περιέχει έναν όρο και έναν ορισμό.
- **Λίστες σε μορφή μενού**, για ειδικές διατάξεις.
- **Λίστες καταλόγου**, για την παρουσίαση σύντομων στοιχείων.

Οι **αριθμημένες λίστες** ή **λίστες με συγκεκριμένη σειρά κατάταξης** είναι λίστες στις οποίες το κάθε στοιχείο είναι αριθμημένο. Περικλείονται μέσα στα tags **** και ****, δηλ. *Ordered List*, και κάθε στοιχείο μέσα στη λίστα ξεκινά με το tag ****, δηλ. *List Item*. Το tag **** δεν έχει tag τέλους και η εμφάνιση ενός άλλου tag **** ή του tag τέλους **** υποδεικνύει το τέλος ενός στοιχείου της λίστας.

<P> Πολιτιστικοί Σύλλογοι της Πόλης της Ξλώρινας </P>

 Λέσχη Πολιτισμού Ξλώρανας

 Αριστοτέλης

 Στέγη Φιλοτέχνων Ξλώρανας

 Εύξεινος Λέσχη Ξλώρανας

 Σύλλογος Μικρασιατών Ξλώρανας

Οι *μη αριθμημένες λίστες* είναι λίστες στις οποίες τα στοιχεία μπορούν να εμφανίζονται με οποιαδήποτε σειρά. Χρησιμοποιούν τα tags και , δηλ. *Unordered List*, και τα στοιχεία της λίστας διαχωρίζονται με το tag . Οι λίστες αυτές μορφοποιούνται συνήθως με κουκκίδες ή κάποιο άλλο σύμβολο.

<P> Οι τρεις Ερινύες ήταν :</P>

 Τισιφώνη

 Μέγαιρα

 Αληκτώ

Οι Σύνδεσμοι (Links)

Για να δημιουργήσουμε έναν *σύνδεσμο* (*link*) στην HTML, χρειαζόμαστε τα εξής δύο πράγματα :

- Το όνομα του αρχείου στον τοπικό δίσκο ή το URL του αρχείου, για το οποίο θέλουμε να δημιουργήσουμε τον σύνδεσμο.
- Το κείμενο που θα λειτουργεί σαν "*ενεργό σημείο επιλογής*", δηλ. θα εμφανίζεται τονισμένο ή υπογραμμισμένο ή με διαφορετικό χρώμα στο παράθυρο του φυλλομετρητή και στο οποίο θα μπορούμε να κάνουμε κλικ για να ακολουθήσουμε τον σύνδεσμο.

Στη σελίδα είναι ορατό μόνο το δεύτερο μέρος και όταν κάνουμε κλικ στο κείμενο που δείχνει σ' έναν σύνδεσμο, ο φυλλομετρητής χρησιμοποιεί το πρώτο μέρος σαν σημείο προορισμού.

Για τη δημιουργία ενός συνδέσμου σε μια HTML σελίδα, χρησιμοποιούμε τα tags <A> και (*anchor*). Το tag <A> αποκαλείται συχνά και *tag δεσμού* (*anchor tag*), γιατί μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για τη δημιουργία *δεσμών*, δηλ. συνδέσμων προς σημεία που βρίσκονται στην ίδια σελίδα. Η μορφή του tag <A> είναι η εξής :

Οι *ιδιότητες* (*attributes*) NAME, HREF και TITLE περιγράφουν τον ίδιο τον σύνδεσμο. Η ιδιότητα **HREF** (*Hypertext REFERENCE*, *αναφορά υπερ-κειμένου*) χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του ονόματος ή του URL του αρχείου στο οποίο δείχνει ο σύνδεσμος και είναι υποχρεωτική. Οι ιδιότητες NAME και TITLE μπορούν να παραληφθούν.

Όλο το κείμενο που υπάρχει ανάμεσα στα tags αρχής και τέλους γίνεται ο πραγματικός σύνδεσμος, ο οποίος εμφανίζεται με κάποιο είδος τονισμού στην οθόνη, δηλ. υπογραμμισμένος ή με μπλε ή κόκκινο χρώμα, όταν εμφανίζουμε τη σελίδα σ' έναν φυλλομετρητή. Σ' αυτό το κείμενο μπορούμε να κάνουμε κλικ για να μεταβούμε στο σημείο που προσδιορίζεται στην ιδιότητα HREF.

Δείτε κι ένα άλλο παράδειγμα δημιουργίας συνδέσμου :

*Go back to Main Menu *

Γράφουμε το κείμενο που θα χρησιμοποιηθεί σαν σύνδεσμος ανάμεσα στα tags <A> και και προσθέτουμε το όνομα του αρχείου στο οποίο θέλουμε να οδηγήει ο σύνδεσμος στην ιδιότητα HREF του tag αρχής του συνδέσμου. Περικλείουμε το όνομα του αρχείου σε διπλά εισαγωγικά και χρησιμοποιούμε το σύμβολο = μεταξύ του HREF και του ονόματος.

Ο παρακάτω σύνδεσμος αναφέρεται σ' ένα αρχείο (σελίδα) HTML που υπάρχει στον τοπικό μας δίσκο και μάλιστα στον ίδιο φάκελο (κατάλογο) με το αρχείο HTML από το οποίο καλείται. Ο σύνδεσμος αυτός υπάρχει σ' ένα στοιχείο μιας λίστας.

* Πληροφορίες για τη Φλώρινα *

Οι *απομακρυσμένες σελίδες (remote pages)* είναι σελίδες που περιέχονται κάπου αλλού στο Web, μακριά και έξω από το σύστημα με το οποίο δουλεύουμε. Το tag της HTML που χρησιμοποιούμε για τη δημιουργία συνδέσμων προς σελίδες που είναι αποθηκευμένες κάπου αλλού στο Web, είναι σχεδόν όμοιο με το tag που χρησιμοποιούμε για τη δημιουργία συνδέσμων μεταξύ τοπικών σελίδων.

Χρησιμοποιούμε και πάλι το tag <A> με την ιδιότητα HREF και το κείμενο που θέλουμε να εμφανίζεται, αλλά αντί για μια διαδρομή αρχείου στην ιδιότητα HREF, χρησιμοποιούμε το URL της απομακρυσμένης Web σελίδας, όπως στα παρακάτω παραδείγματα :

* Florina's Home Page *

<P> The <A HREF="http://www.zoo.palo-alto.ca.us/ostriches/home.

html"> Palo Alto Zoo has more information on ostriches

</P>

Οι Δεσμοί (Anchors)

Οι **δεσμοί (anchors)** είναι ειδικά σημεία μέσα σε έγγραφα, στα οποία μπορούμε να μεταβούμε με τη βοήθεια των συνδέσμων, δηλ. οι σύνδεσμοι μπορούν να μας μεταφέρουν σ' αυτά τα ειδικά σημεία μέσα σε μια σελίδα, αντί να μας μεταφέρουν στην κορυφή μόνο της σελίδας.

Ο σύνδεσμος που δημιουργούμε θα περιέχει και το όνομα του αρχείου που διασυνδέουμε, αλλά και το όνομα του δεσμού. Έτσι, ο φυλλομετρητής θα φορτώσει τη σελίδα και μετά θα μεταβεί στη θέση του δεσμού. Μπορούμε ακόμη να χρησιμοποιούμε συνδέσμους και δεσμούς μέσα στην ίδια σελίδα.

Οι δεσμοί δημιουργούνται περίπου με τον ίδιο τρόπο όπως και οι σύνδεσμοι, αλλά αντί να χρησιμοποιούμε την ιδιότητα HREF στο tag <A>, χρησιμοποιούμε την ιδιότητα **NAME**, η οποία δέχεται μια ή περισσότερες λέξεις-κλειδιά (keywords), που χρησιμοποιούνται για την ονομασία του δεσμού.

Ακολουθεί ένα παράδειγμα δημιουργίας δεσμού :

* Part Four : Learning Italian *

Το κείμενο μεταξύ των tags αρχής και τέλους του δεσμού χρησιμοποιείται από τον φυλλομετρητή όταν επιλέγουμε έναν σύνδεσμο ο οποίος δείχνει σ' αυτόν τον δεσμό. Ο φυλλομετρητής κυλάει τη σελίδα έτσι ώστε το κείμενο του δεσμού να εμφανισθεί στην κορυφή της οθόνης.

Για να δείξουμε σ' έναν δεσμό μέσα από έναν σύνδεσμο, χρησιμοποιούμε την ίδια μορφή με τη δημιουργία συνδέσμων, με το όνομα αρχείου ή το URL της σελίδας στην ιδιότητα HREF. Όμως, μετά από το όνομα της σελίδας γράφουμε το σύμβολο # και το όνομα του δεσμού, ακριβώς όπως εμφανίζεται στην ιδιότητα NAME αυτού του δεσμού, ως εξής :

`<A HREF="myfile.html#Part4"> Go to Part Four </A>`

Στο παραπάνω παράδειγμα, ο φυλλομετρητής θα φορτώσει τη σελίδα myfile.html και μετά θα πάει στον δεσμό που έχει το όνομα Part4. Το κείμενο που υπάρχει στον ορισμό του δεσμού θα εμφανισθεί στην κορυφή της οθόνης.

Για να δημιουργήσουμε συνδέσμους προς ενότητες της ίδιας σελίδας, παραλείπουμε το όνομα της σελίδας και γράφουμε μόνο το σύμβολο # μαζί με το όνομα του δεσμού. Για παράδειγμα, για να δημιουργήσουμε έναν σύνδεσμο προς έναν δεσμό με όνομα History, ο οποίος βρίσκεται στην ίδια σελίδα με τον σύνδεσμο, θα δημιουργήσουμε τον σύνδεσμο ως εξής :

`<A HREF="#History"> History of Macedonia </A>`

Σύνδεσμοι για Αποστολή e-mail

Μπορούμε να δημιουργήσουμε και συνδέσμους με το προσδιοριστικό πρωτοκόλλου **Mailto**, για να μπορούν να μας στέλνουν οι αναγνώστες μας e-mail μ' ένα απλό κλικ.

`<A HREF="mailto : john@line.gr"> john@line.gr </A>`

`<A HREF="mailto : mary@line.gr"> στείλτε μου μήνυμα </A>`

Η Δομή ενός URL

Τα URLs είναι ουσιαστικά διευθύνσεις για κομμάτια πληροφορίας που υπάρχουν στο Internet. Τα περισσότερα URLs περιέχουν τα εξής τρία μέρη :

- το πρωτόκολλο,
- το όνομα του host υπολογιστή και
- το όνομα του καταλόγου ή του αρχείου.

<http://www.line.gr/users/eraf/page1.html>

πρωτόκολλο

όνομα host

ονόματα καταλόγων και όνομα αρχείου

υπολογιστή

Το πρωτόκολλο είναι ο τρόπος με τον οποίο προσπελάζουμε μια σελίδα, δηλ. το είδος του προγράμματος που θα χρησιμοποιήσει ο φυλλομετρητής για να προσπελάσει το αρχείο. Αν ο φυλλομετρητής χρησιμοποιεί το HTTP για να προσπελάσει το αρχείο, το πρωτόκολλο στη διεύθυνση URL είναι το http, αν ο φυλλομετρητής χρησιμοποιεί το FTP, τότε το πρωτόκολλο είναι το ftp, αν χρησιμοποιούμε το Gopher, τότε το πρωτόκολλο είναι το gopher κοκ.

Το πρωτόκολλο αντιστοιχεί σ' έναν server πληροφοριών, ο οποίος πρέπει να είναι εγκατεστημένος στο σύστημα αυτό για να δουλέψει. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε ένα URL με πρωτόκολλο FTP σ' ένα σύστημα που δεν έχει εγκατεστημένο έναν FTP server.

Τα URLs με πρωτόκολλο **HTTP** είναι η πιο δημοφιλής μορφή διευθύνσεων URL στο Internet. Το HTTP είναι το ακρωνύμιο του *HyperText Transfer Protocol* (Πρωτόκολλο Μεταφοράς Υπερ-Κειμένου), και είναι το πρωτόκολλο που χρησιμοποιούν οι servers του Internet για να διακινούν τις HTML σελίδες στο δίκτυο.

Αν ένα URL τελειώνει με το σύμβολο /, τότε το τελευταίο μέρος του URL θεωρείται ότι αποτελεί ένα όνομα καταλόγου. Το αρχείο που φορτώνεται όταν χρησιμοποιούμε ένα τέτοιο URL είναι το προκαθορισμένο (default) αρχείο γι' αυτόν τον κατάλογο, όπως ορίζεται από τον HTTP server και συνήθως έχει το όνομα *index.html*.

Τα Tags Φυσικών Στυλ

Τα tags φυσικών στυλ υποδεικνύουν επακριβώς τον τρόπο με τον οποίο θα μορφοποιηθεί το κείμενο, όπως έντονη γραφή, υπογράμμιση κ.ά. Κάθε tag μορφοποίησης (φυσικού στυλ) έχει ξεχωριστό μέλος αρχής και τέλους και επηρεάζει το κείμενο που βρίσκεται μέσα σ' αυτά τα δύο μέλη. Τα tags φυσικών στυλ της HTML είναι τα εξής :

- ****, έντονη γραφή (**Bold**).
- **<I>**, πλάγια γραφή (*Italic*).
- **<U>**, υπογράμμιση.
- **<S>**, διακριτή διαγραφή.
- **<BIG>**, μεγαλύτερο μέγεθος από το περιβάλλον κείμενο.
- **<SMALL>**, μικρότερο μέγεθος από το περιβάλλον κείμενο.
- **<SUB>**, δείκτης.
- **<SUP>**, εκθέτης.

Μπορούμε να δημιουργούμε *ένθετα tags μορφοποίησης χαρακτήρων*, για παράδειγμα μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τα tags έντονης και πλάγιας γραφής ταυτόχρονα, ως εξής :

<I> Οι Νηρηίδες ήταν θεότητες της θάλασσας </I>

Το Tag <HR>

Το tag **<HR>**, που δεν έχει αντίστοιχο tag τέλους και δεν χρησιμοποιεί κείμενο, δημιουργεί μια οριζόντια γραμμή (γραφικό) στη σελίδα. Οι γραμμές γραφικών είναι ιδανικές για τον οπτικό διαχωρισμό των ενοτήτων μιας Web σελίδας.

<HR>

<H2> Οι Μοίρες ήταν οι εξής :</H2>

** Κλωθώ**

** Λάχεση**

** Άτροπος**

<HR>

Το tag <HR> έχει αρκετές ιδιότητες, με τις οποίες έχουμε μεγαλύτερο έλεγχο πάνω στη γραμμή που σχεδιάζουμε. Η ιδιότητα *SIZE* καθορίζει το πάχος σε pixels της γραμμής, με εξ ορισμού τιμή την 2. Η ιδιότητα *WIDTH* καθορίζει το πλάτος της γραμμής στην οριζόντια διεύθυνση και μπορούμε να καθορίσουμε είτε το ακριβές πλάτος σε pixels ή ένα ποσοστό του πλάτους της οθόνης.

Με την ιδιότητα *ALIGN* μπορούμε να στοιχίσουμε τη γραμμή αριστερά (*ALIGN=LEFT*), δεξιά (*ALIGN=RIGHT*) ή στο κέντρο (*ALIGN=CENTER*), που είναι και η εξ ορισμού επιλογή. Η ιδιότητα *NOSHADE* εμφανίζει τη γραμμή σαν απλή μαύρη γραμμή χωρίς σκίαση.

Το Tag

Το tag
 χωρίζει μια γραμμή κειμένου στο σημείο στο οποίο εμφανίζεται. Όταν ένας φυλλομετρητής συναντήσει ένα tag
, ξεκινά το αμέσως επόμενο κείμενο από το αριστερό περιθώριο της επόμενης γραμμής. Το
 δεν προσθέτει επιπλέον χώρο πάνω ή κάτω από τη νέα γραμμή και δεν αλλάζει τη γραμματοσειρά ή το στυλ του κειμένου.

Εισαγωγή Εικόνας

Αφού αποκτήσουμε μια εικόνα σε μορφή GIF ή JPEG, μπορούμε να την συμπεριλάβουμε σε μια Web σελίδα. Οι ένθετες εικόνες υποδεικνύονται με το tag (*image*), το οποίο δεν έχει tag τέλους, αλλά έχει πολλές ιδιότητες, με πιο σημαντική την *SRC* (*source*). Η ιδιότητα SRC δείχνει το όνομα αρχείου ή το URL της εικόνας που θέλουμε να συμπεριλάβουμε, γραμμένο μέσα σε εισαγωγικά.

Το όνομα διαδρομής του αρχείου χρησιμοποιεί τους ίδιους κανόνες για την αναγραφή ονομάτων διαδρομών (*pathnames*) που ισχύουν και στην ιδιότητα HREF του tag <A> στους συνδέσμους. Συνεπώς, για το αρχείο *image.gif*, που βρίσκεται στον ίδιο κατάλογο με το αρχείο της Web σελίδας, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το ακόλουθο tag :

```
<P> <IMG SRC="image.gif"> </P>
```

ενώ αν ήταν αποθηκευμένο στον γονικό κατάλογο του τρέχοντα, το εξής :

```
<P> <IMG SRC="../image.gif"> </P>
```

Το tag πρέπει να τοποθετείται μέσα σ' ένα στοιχείο παραγράφου ή επικεφαλίδας.

Εικόνες - Σύνδεσμοι

Μια εικόνα μπορεί να αποτελέσει επίσης και σύνδεσμο υπερ-μέσου, δηλ. *hypermedia*, προς άλλες Web σελίδες ή δεσμούς μέσα στο τρέχον έγγραφο. Για να γίνει αυτό, συμπεριλαμβάνουμε ένα tag ανάμεσα στα μέλη αρχής και τέλους του tag δημιουργίας συνδέσμων <A>.

Η εικόνα θα λειτουργεί σαν ένα "ενεργό σημείο" πάνω στο οποίο θα μπορούμε να κάνουμε κλικ για να ενεργοποιήσουμε τον σύνδεσμο, όπως στο παρακάτω παράδειγμα :

```
<A HREF="index.html"> <IMG SRC="uparrow.gif"> </A>
```

Αν συμπεριλάβουμε και κείμενο μαζί με την εικόνα στο tag συνδέσμου, τότε και η εικόνα και το κείμενο γίνονται "ενεργά σημεία", τα οποία δείχνουν στην ίδια σελίδα, όπως στο παρακάτω παράδειγμα :

```
<A HREF="index.html"> <IMG SRC="uparrow.gif"> Στο index </A>
```

Αλλαγή Χρώματος Φόντου

Για να αλλάξουμε το χρώμα του φόντου μιας σελίδας, προσθέτουμε την ιδιότητα *BGColor* στο tag <BODY>, ως εξής :

<BODY BGCOLOR="#FFFFFF">

<BODY BGCOLOR="#934CE8">

Για να ορίσουμε το χρώμα του φόντου μιας σελίδας χρησιμοποιώντας αριθμούς, γράφουμε τον 16δικό αριθμό μέσα σε εισαγωγικά, όπου κάθε δύο 16δικά ψηφία αντιστοιχούν σε μια δεκαδική τιμή από 0 έως 255.

Για να ορίσουμε το χρώμα του φόντου μιας σελίδας βάσει ονόματος, δίνουμε απλά το όνομα του χρώματος σαν τιμή στην ιδιότητα BGCOLOR, ως εξής :

<BODY BGCOLOR=red>

<BODY BGCOLOR=yellow>

Αλλαγή Χρώματος Κειμένου

Για να αλλάξουμε το χρώμα του κειμένου και των συνδέσμων σε μια σελίδα, μπορούμε να προσθέσουμε κάποια από τις παρακάτω ιδιότητες στο tag <BODY>. Οι ιδιότητες αυτές μπορούν να έχουν σαν τιμή έναν αριθμό ή ένα όνομα χρώματος.

- **TEXT**, ελέγχει το χρώμα όλου του κυρίως κειμένου της σελίδας, εκτός των συνδέσμων.
- **LINK**, ελέγχει το χρώμα των συνδέσμων της σελίδας που δεν έχουμε ακόμη επισκεφθεί, που είναι εξ ορισμού συνήθως μπλε.
- **VLINK**, ελέγχει το χρώμα των συνδέσμων που έχουμε επισκεφθεί, που είναι εξ ορισμού συνήθως κόκκινο ή μοβ.
- **ALINK**, ελέγχει το χρώμα του συνδέσμου πάνω στον οποίο έχουμε κάνει κλικ χωρίς να αφήσουμε το πλήκτρο του ποντικιού, που είναι εξ ορισμού συνήθως κόκκινο.

Για παράδειγμα, για να δημιουργήσουμε μια σελίδα με μαύρο φόντο, λευκό κείμενο και φωτεινούς μοβ τους μη επιλεγμένους συνδέσμους, θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε μία από τις παρακάτω εντολές :

<BODY BGCOLOR="#000000" TEXT="#FFFFFF" LINK="#9805FF">

<BODY BGCOLOR=black TEXT=white LINK=purple>

Το Tag <BGSOUND>

Ο Internet Explorer πρόσθεσε και ένα tag για την αναπαραγωγή ένθετων αρχείων ήχου. Αυτά τα αρχεία φορτώνονται αυτόματα με το φόρτωμα της σελίδας, δεν παράγουν κανένα ορατό αποτέλεσμα και για να προσθέσουμε έναν ένθετο ήχο παρασκήνιου σε μια Web σελίδα, χρησιμοποιούμε το tag <BGSOUND> με την ιδιότητα SRC, ως εξής :

<BGSOUND SRC="mozart.au">

Με την ιδιότητα **LOOP** μπορούμε να επαναλάβουμε τον ήχο πολλές φορές και αν η τιμή της LOOP είναι το -1 ή INFINITE, ο ήχος θα επαναλαμβάνεται διαρκώς μέχρι να φύγουμε από τη σελίδα.

Το πρόγραμμα Internet Explorer υποστηρίζει τρεις διαφορετικές μορφές αρχείων για ένθετους ήχους, τη μορφή **AU** (μ-law) της εταιρείας Sun, τα αρχεία μορφής **WAV** των Windows καθώς και τα αρχεία **MIDI** (.mid).

Κινούμενο Κείμενο (Marquee)

Με τον όρο **κινούμενο κείμενο** ή **marquee** ονομάζουμε μια γραμμή κειμένου που ολισθαίνει και μετακινείται από τη μια πλευρά μιας Web σελίδας μέχρι την άλλη. Το κινούμενο κείμενο είναι ένα χαρακτηριστικό του Internet Explorer που δεν υποστηρίζεται από άλλους φυλλομετρητές, οι οποίοι μπορούν να εμφανίζουν το κείμενο, αλλά δεν υποστηρίζουν την κίνησή του.

Για να δημιουργήσουμε κινούμενο κείμενο, χρησιμοποιούμε το tag **<MARQUEE>** και το κείμενο που περιλαμβάνεται μεταξύ των tags αρχής και τέλους είναι αυτό που θα μετακινείται στην οθόνη :

<MARQUEE> Επισκεφθείτε το Νυμφαίο </MARQUEE>

Μια φράση κινούμενου κειμένου εμφανίζεται σε δική της γραμμή, με το μέγεθος και τη γραμματοσειρά του στοιχείου της σελίδας στο οποίο ανήκει. Το κείμενο ολισθαίνει από τα δεξιά προς τα αριστερά και εξαφανίζεται τελείως πριν επανεμφανιστεί από τα δεξιά και πάλι. Αυτή η ανακύκλωση γίνεται συνέχεια και με αργό ρυθμό.

Στοίχιση Κειμένου

Για να στοχίσουμε μια μεμονωμένη επικεφαλίδα ή παράγραφο κειμένου, χρησιμοποιούμε την ιδιότητα **ALIGN** γι' αυτό το HTML στοιχείο, που μπορεί να πάρει μια από τις εξής τρεις τιμές : **LEFT**, **RIGHT** ή **CENTER**. Ακολουθεί ένα παράδειγμα :

<H1 ALIGN=CENTER> Πληροφορίες για τη Ξλώρινα </H1>

<P ALIGN=LEFT> Ο Νομός με τις Έξι Λίμνες </P>

**<H2 ALIGN=RIGHT> **

Πού θα Μείνετε <H2>

**<H2 ALIGN=RIGHT> **

Πού θα Πάτε <H2>

**<H2 ALIGN=RIGHT> **

Τι θα Δείτε <H2>

Το Tag <DIV>

Μια πιο ευέλικτη μέθοδος για τη στοίχιση κειμένου είναι η χρήση του tag **<DIV>** (*division*), που περιλαμβάνει κι αυτό την ιδιότητα **ALIGN**. Αλλά, αντί να στοιχίζει μεμονωμένα στοιχεία, το tag **<DIV>** χρησιμοποιείται για να περικλείσει μια ολόκληρη ομάδα από οποιαδήποτε άλλα tags της HTML και επηρεάζει όλα τα tags και το κείμενο που βρίσκεται μέσα στο ζευγάρι των tags **<DIV>** και **</DIV>**.

Για να στοχίσουμε ένα τμήμα κώδικα HTML, περικλείουμε αυτόν τον κώδικα μέσα στα μέλη αρχής και τέλους του tag **<DIV>** και γράφουμε την ιδιότητα **ALIGN** στο tag αρχής, που μπορεί να έχει τις τιμές **LEFT**, **RIGHT** ή **CENTER**. Ακολουθεί ένα παράδειγμα :

<H1 ALIGN=CENTER> Πληροφορίες για τη Ξλώρινα </H1>

<P ALIGN=LEFT> Ο Νομός με τις Έξι Λίμνες </P>

<DIV ALIGN=RIGHT>

<H2> Πού θα Μείνετε <H2>

<H2> Πού θα Πάτε <H2>

<H2> Τι θα Δείτε <H2>

</DIV>

Όλος ο κώδικας HTML μεταξύ των δύο tags <DIV> θα στοιχιστεί σύμφωνα με την τιμή της ιδιότητας ALIGN, ενώ αν υπάρχουν ξεχωριστές ιδιότητες ALIGN στις επικεφαλίδες ή στις παραγράφους μέσα στο ζευγάρι των tags <DIV>, οι τιμές αυτές υπερισχύουν έναντι της γενικής ρύθμισης.

Το Tag <CENTER>

Εκτός από το tag <DIV>, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε και το tag κεντραρίσματος <CENTER>, που είναι μια συντομευμένη έκδοση του tag <DIV ALIGN=CENTER> και λειτουργεί όπως κι αυτό, κεντράροντας όλο το περιεχόμενο της HTML που βρίσκεται μέσα στα μέλη αρχής και τέλους.

Τοποθετούμε το tag <CENTER> πριν από το κείμενο που θέλουμε να κεντράρουμε και το tag </CENTER> μετά το τέλος του κειμένου, ως εξής :

<CENTER>

<H1> Ο Μάντης Τειρεσίας </H1>

<H1> Ο Μάντης Κάλχας </H1>

</CENTER>

ΠΗΓΗ: ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗ.ΝΕ.Τ. Ν. ΞΑΛΩΡΙΝΑΣ